

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. marts 2011
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2011-156-0304
Dok.: KAB40992

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg og lov om kloning og genmodificering af dyr mv. (Gennemførelse af nyt dyreforsøgsdirektiv mv.) (L 138), som Retsudvalget har stillet til justitsministeren den 2. marts 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Benny Engelbrecht (S).

Lars Barfoed

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg og lov om kloning og genmodificering af dyr mv. (Gennemførelse af nyt dyreforsøgsdirektiv mv.) (L 138):

”Ministeren bedes redegøre for hvor mange forsøg der er blevet afvist med henvisning til gavnskriteriet”

Svar:

Det følger af dyreforsøgslovens § 1, stk. 4, at Dyreforsøgstilsynet kan afslå at give tilladelse til dyreforsøg, hvis forsøget ikke skønnes at være til væsentlig gavn.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet om, hvor mange forsøg der er blevet afvist med henvisning til dyreforsøgslovens § 1, stk. 4, indhentet en udtalelse fra Rådet for Dyreforsøg, som har oplyst følgende:

”Dyreforsøgstilsynet har desværre ikke mulighed for at oplyse, hvor mange gange der er meddelt afslag på en ansøgning om tilladelse til at udføre dyreforsøg siden 1992, hvor Rådet for Dyreforsøg oprettedes. Baggrunden herfor er, at afslag ikke registreres særskilt i Dyreforsøgstilsynets journalsystem, og at de ikke indgår i den statistik, Dyreforsøgstilsynet udarbejder efter forskrifter fra EU.

Der er dog ikke tvivl om, at der er givet få rene afslag på ansøgninger om tilladelse til at udføre dyreforsøg gennem årene. Baggrunden for de få afslag skal efter Dyreforsøgstilsynets opfattelse findes i to faktorer:

For det første er det en meget begrænset gruppe af personer, der søger om tilladelse til at udføre dyreforsøg i Danmark. Ansøgerne har for næsten alles vedkommende en årelang erfaring på dyreforsøgsområdet og/eller har bestået et dyreforsøgs kursus, der blandt andet omfatter en indføring i lovgivningen på dyreforsøgsområdet. De ansøgninger, Rådet for Dyreforsøg behandler, er således indgivet af personer med et indgående kendskab til lovgivningen på området og til Rådet for Dyreforsøgs praksis på det pågældende område. Ansøgerne ved med andre ord, hvad der vil kunne opnås tilladelse til. De pågældende ansøgere har ingen interesse i at søge om noget, de på forhånd er klar over, de ikke vil kunne forvente at opnå tilladelse til. Der er på den baggrund ikke noget underligt i, at der gives meget få afslag på ansøgninger om tilladelse til at udføre dyreforsøg.

For det andet går Dyreforsøgstilsynet for de fleste ansøgningers vedkommende (over 60 % af de indkomne ansøgninger) i dialog med ansøgerne med henblik på at få dem til at ændre i deres ansøgning, således at f.eks. belastningen af forsøgsdyrene bliver mindre. Dette sker allerede før behandlingen af en ansøgning i Rådet for Dyreforsøg. Dyreforsøgstilsynets sekretariat kan f.eks. foreslå ansøgeren at anvende en anden fremgangsmåde eller foreslå et tidligere tidspunkt for afbrydelse af forsøget, således at belastningen for forsøgsdyrene bliver mindre. Det sker imidlertid også for en del ansøgningers vedkommende under selve behandlingen i Rådet for Dyreforsøg, at der bliver enighed om at foreslå ansøger at ændre sin ansøgning, så belastningen af forsøgsdyrene bliver mindre. Omkring 13 % af ansøgningerne forlanger Rådet for Dyreforsøg behandlet på et nyt rådsmøde efter, at ansøger har tilpasset ansøgningen efter de anvisninger, som Rådet er kommet med. Ud over disse genbehandlinger bliver omkring 50 % af ansøgningerne godkendt med bemærkninger. Det vil sige, at ansøgeren accepterer at ændre sin ansøgning i overensstemmelse med Rådet for Dyreforsøgs forslag. Dette kunne f.eks. være, at der skal bruges et andet bedøvelsesmiddel, eller at der skal være ekstra opsyn med dyrene. I langt de fleste tilfælde bliver en sådan opfordring meget positivt modtaget af ansøgeren, som accepterer at ændre sin ansøgning i overensstemmelse med henholdsvis Rådet for Dyreforsøgs og Dyreforsøgstilsynets sekretariats forslag. Dette kan naturligvis ikke sidestilles med egentlige afslag, men udgør en del af forklaringen på de meget få reelle afslag, der bliver givet.”